

Посещение в Тронната зала на Бога

www.DivineRevelations.info/BULGARIAN/

През 1986-та, когато Господ Исус Христос се появи пред мен, аз стоях на фотойла. Той се изправи пред мен от лявата ми страна. Аз си помислих, че е дошъл да отговори на една от молитвите ми – която беше да посетя небето. Така че аз вдигнах ръка и казах на Господа: „Готов съм да вървя“. Господ ми се усмихна и каза, че още не е време да вървя. Той започна да ми говори за други неща като помазанието на Светия Дух.

В началото на 1994-та, когато ние съобщихме, че тази година ще бъде година на посещения, аз знаех в духа си, че на моите молитви ще бъде отговорено. Не знаех кога, но знаех, че ще бъде тази година.

В началото на април през 1994-та духът ми бе възнесен в небесни места. Това се случи толкова бързо и светкавично, че нямах време да видя каквото и да е от пътуването, нито да видя други части от небето. Дори не видях перлените порти – аз бях възнесен директно в Тронната зала на Бога.

Някак си Бог знае желанията на нашето сърце и че посещението на Тронната зала на Бога ще задоволи моите най-дълбоки копнежи. Имах усещането, че светиите на небето знаят, че аз съм там. Изглежда, че хората на небето в духа си разбират какво се случва на небето. Те знаят дали ти вървиш с Господа или не. Те могат да усетят твоето духовно развитие и израстване. Когато в твоя живот е на път да се случи нещо духовно, явно те също го знаят. Някои от моите приятели и близки, които бяха на небето знаеха, че аз съм там. Това беше първото осъзнаване, когато бях там. Знанието за тях е такова, че ти си много близък с тях, дори и да сте на разстояние един от друг. На небето няма дистанции.

Първото нещо, което направих в Тронната зала, бе да падна пред Бог и започна да плача, защото почувствах любовта и милостта на Бога. Всред величественото присъствие на Бог аз осъзнах, че Той е изпълнил всяко обещание и всяка дума, която е изговорил в моя живот. Всичко, за което копнееш, ако се молиш постоянно и вярва в Божието слово и не позволявате на съмнението и страха да го откраднат от вас, Бог ще отговори. Понякога се изисква време да дойде отговора, но той ще дойде.

В Неговото присъствие има съзнание за това, че най-важното нещо за посещението на Бог е времето. Не само в подготовката, която е важна за нас – да имаме правилно сърце пред Бога. Не става дума за това колко си свят, нито колко си духовен или колко добри дела си извършил за Бога, но е важно да се изпълни пълнотата на Божието време, което определя посещението на Бог в твоя живот. Бог има време и място за това.

Причината, поради която Бог чака до 1994-та, за да изяви Себе Си пред мен, беше защото имаше определено духовно знание, което Той искаше първо аз да изградя, преди Той да ми открие Тронната Си зала. Това беше с цел да направи посещението много по-дълготрайно в моя живот. Аз мисля, че ако Бог го беше направил по-рано, аз нямаше да съм духовно готов. Това имам предвид под правилно време. Ние не можем да си позволим по никакъв начин да бъдем нетърпеливи за посещенията от Бог в нашия живот. Ние трябва да Му кажем: „Господи, няма значение как ще се появиш или кога ще го направиш, ние просто искаме да бъдем в съвършената воля на Бога, за да приемем правилните неща на правилното време“. Ако не е Божието време за твоето посещение и ако се случи (което не би станало), въздействието и ефектът на това посещение няма да бъде траен.

След това идва разбирането, че Бог Отец, Господ Исус и Светия Дух нямат имение или място, където да стоят като светиите в небето, който живеят в жилища. Аз бях удивен от факта, че Тронната зала беше дома на Бог. Той живееше там. Божията Тронна зала беше Неговия дом. Ние знаем, че целите Небеса са негово обиталище, но Тронната зала беше мястото, където Той живее. В Йоан 14:1 Исус казва, че в дома на Баща Му има много жилища. Небето е домът на Бог.

Никъде в Библията няма да прочетете как Исус казва, че Той има жилище или че Баща Му има специално място, където Той се оттегля от време на време или прави каквото си иска. Тронната зала е мястото, където Той живее. Това беше Неговата дневна, спалня и работно място, там Той обитава постоянно.

Следващото нещо, което осъзнах, беше че Бог беше източникът на всичката светлина в цялото небе. Библията казва, че там няма слънце, защото славата на Бог осветява целите небеса. В Словото четем, че ангелите

излъчват светлина и тяхното присъствие носи сияние около тях. В небето, ангелите имат различна яркост от славата на Бог, но усещането беше, че цялата тази яркост и сияние на всички Божии творения в небето – ангели, светии и други беше само отражение. Осъзнаването на този факт беше много силен.

Всички небесни роби бяха направени от материя от духовния свят като праведност, хваление и други подобни. Всички тези неща бяха живи материи. Когато ние се покланяме на Бога, това е материя, която излиза от нашия дух и отива при Бога. Исус каза на богатия младеж в Лука 18:22 да продаде всичко, което има и да го раздаде на бедните, и ще получи награда на небесата.

Най-важното нещо относно даването и вършенето на каквито и добри дела не са самите дела или това, което правим. Това, което определя наградата е отношението на нашите сърца. Когато ние правим това, водени от Духа и отношението на нашето сърце е праведно, в това има някаква духовна сила и материя, която излиза от духа ни и отива при Бога.

Във Филипяни 4:18 Павел казва на филипяните, че дарението, което те са му дали е станало сладък аромат пред Бог. Те имаха осезаема духовна материя. Когато Ной пожертва на Бог животните, след като излезе от ковчега, Бог посочва, че правилното отношение в сърцето на Ной беше това, което Бог помириша като сладък аромат – а не мириса на горящи животни (които вероятно изобщо не миришат приятно). Правилното отношение на сърцето на Ной издигна духовната субстанция, която отиде при Бог.

В Откровение 14 се казва, че белите роби на небето са праведните дела на светиите. Това означава, че каквито и добри дела да правите за Бог, това е вашия духовен депозит в небето. В Исая 61 четем за дрехите от хваление. В Откровение се споменава за молитвите на светиите, които отиват на небето. Това правилно отношение на сърцето на светиите, докато вършат духовни дела на земята произвеждат субстанцията, която изгражда небесните жилища, небесните награди, небесните корони и дрехи и другите неща.

Много е важно, че във всичко, което правим за Бог, отношението на сърцето трябва да е правилно и намерението ни трябва да бъде мотивирано от любов към Бога и хората – тогава „щедростта“ и „пълнотата“ на духовната субстанция от вашето сърце ще отиде при Бог, за да изработи вашите небесни награди. Не е възможно тези небесни роби да произвеждат от себе си светлина. Те са като луната и слънцето. Яркостта и блясъка на луната зависи от слънцето. По същия начин, яркостта на ангелите и небесните дрехи на светиите отразяват славата на Бога. Аз напълно разбирах, че ако Бог по някакъв начин спре тази светлина да излиза от Тронната зала, всеки ангел, растение и небесна роба ще станат тъмни. Тогава няма да има никакъв блясък.

Има едно силно осъзнаване за това кой съм аз, когато погледнах към славата на Бог, какъв съм, с какво съм облечен, това, което светиите носят в небето и целия блясък на жилищата, обграждащи Тронната зала са само отражение. Буквално ти можеш да кажеш, че Неговия живот е в нас. Това е така, поради постоянно пулсиращата река на живот, която продължава да извира от трона на Бог, Който осветява всеки живот на небето. Славата и животът са едно на небето. Да имаш живот, означава да имаш слава. Да имаш слава, означава да имаш живот.

Друго нещо, което ми стана ясно беше че дрехите постоянно се променяха за различни цели. Ние няма да имаме една и съща дреха за 10 000 по 10 000 години на небето. Има различни видове дрехи, които ние носим и те са отражение на Бог и това, което Той прави. На тази земя някои хора носят дрехи, които посочват тяхната работа или ранг. В небето, дрехите са подобни, но с едно изключение. На тази земя, много униформи са неудобни и повечето предпочитат да носят всекидневни неофициални дрехи. В небето всички дрехи са непринудени. Изобщо не са неудобни. В небето двете са едно. Всички дрехи са отражение на различните рангове и работа на ангелите за различни видове работа. Аз бях истински удивен, когато видях какво се случва. Аз не знаех, че ангелите си сменят дрехите. Те нямат гардероби като нас. Това, което видях беше, че ангелите идваха в Тронната зала за назначение и взимаха различни неща от там. Понякога взимаха мечове, понякога ваза или различни неща, които да изпратят на хората на земята.

И всички тези неща са мощни предавания на дарбите или субстанцията. Това е буквално в духовния свят, въпреки че е само едно осезаемо усещане в твоя дух, когато го приемаш. Когато получиш дар от Бога, например пръстен, буквално Бог ти го дава, въпреки че в твоето естествено тяло ти може само да почувстваш едно небесно докосване на помазанието.

В духовния свят, има много, много видове дарове, които Бог изпраща на Своите хора и ангелите са посланиците да ги доставят. Когато ангелите влизат в Тронната зала, за да приемат заповеди от Бог, техните роби моментално се променят и те започват да маршируват, излизайки от Тронната зала на Бог с тяхната мисия.

След като плаках известно време пред Тронната зала, Исус пристъпи от Своя трон и ме покани да седна на него. Аз казах: „Господи, аз...” Едно чувство на благоговение ме изпълни не от нежелание да Му се покоря, но повече беше като че това трудно мога да го понеса. Знаем, че Божието Слово казва в Ефесяни 2:4-7, че „ние стоим в небесни места с Христос Исус”, но това е небето и не сядаш ей така на Божия трон. Но Той хвана ръката ми и ме постави на трона Си.

Ето какво е да седнеш на Божия трон. Миналото, настоящето и бъдещето изчезват. Това беше като влизане в една позиция, където всичко в миналото и всичко в бъдещето е просто като настояще. Няма време. Ти не го чувстваш. И всичко, което Бог е изговорил от Трона Си чрез пророците и това, което Исус е казал, докато е бил на земята ще се случи. Има едно осъзнаване, че Исус и Отец няма нужда дори да си вдигат пръста, за да се случи Словото на Бог. Силата и въздействието на изговореното Слово на Бог, дори да е било изговорено преди векове е толкова мощно.

Ти може да усетиш величествената сила на това в небето и върху Тронното място на Исус. Ти знаеш, че изговореното Слово на Бог винаги се случва. Там има усещане, че То беше извършено, изпълнено и завършено. Чувството за тази сила, която се излъчва от Трона на Исус, която може да причини изпълнение на изговореното Божие Слово, беше много силно.

Силата на Словото, което се появи като една царска заповед беше такава, че Исус трябваше само да стои на Трона и да управлява и то щеше да се случи. Евреи 1:5-8. Има един авторитет, които произтича от Трона, една сила, която изглежда заставя всичко да се съобрази с Неговото управление.

Единствената причина, поради която Бог използва ангелите и светиите, е не защото няма достатъчно сила в Себе Си да го направи, но за да ни даде възможност да преживеем това, което е като Неговата гледна точка да се вършат Неговите неща. От Трона на Исус излиза толкова интензивна сила, че може да принуди всеки мъж, жена или дете на земята да следва волята на Бога.

Бог държи ангелите Си, за да вършат Неговата работа. Но Божията сила беше такава, че Той може да я свърши и без ангелите Си. Това е като един човек с толкова много власт, че той се нуждае само да каже нещо и то става. Ние знаем, че това стана в Битие 1, където Бог каза и стана.

В 1 Коринтяни 15:25-27 се казва: „Защото Той трябва да царува, докато положи всички врагове под Нозете Си. И последният враг, който ще бъде унищожен е смъртта. Защото Бог е покорил всичко под нозете Му” е свидетелство, че Той, Който поставя всичко под Него е приет. Неговото царуване на Трона поставя такъв натиск върху всички неща, те да застанат под Нозете Му.

Исус каза в Марк 11:23-24, че ако вярваш в думите си и не се съмняваш в сърцето си, планината ще се премести, когато ѝ говориш. Този стих говори за вяра в това, което казваш и когато говориш на планината и го вярваш, това ще постави натиск върху планината да се премести. Ето това е да си в Тронната зала. Интензивността и величествената сила на Исус, царуващ с Бог ме накара да не стоя много дълго.

Има друг аспект на Трона. Ние сме склонни да мислим, че всичко е около Трона на Бог. Там, пред Трона, е стъкленото като кристал море. Но не е точно така. Ти не може да видиш това, което е зад Трона на Бог. Ако взема стол и седна на него, ти може да видиш какво има зад стола и около него. Това е като вид слава или живот, който протича от него. Като че ли Тронът беше свързан с безкрайността. Зад Трона е безкрайността. Можеш да види толкова далеч, колкото искаш да видиш, по-далеч, отколкото в естествения свят. Там няма ограничения в живота, който произтича от Трона.

Това беше като поглед към безкрайността. Не можеш да видиш края. Мисля, че там може би има друга вселена, която Всемогъщия Бог е създал в Своето величие и ние сме само една мъничка част от вселената.

Това е като безкрайни времена в безкрайността в световите, които Бог е сътворил. Беше великолепно да позная какви са силата и величието на нашия Всемогъщ Бог, когато осъзнах, че проявленията на Тронната зала има различни нива. Аз трудно можех да ги схвана. То беше като че ли там има още една вселена някъде и с различен свят, където Тронната зала на Бог, която е свързана с безкрайността, също така ще е свързана и с тази вселена и с много, много други вселени. И Бог знае какво има тук и какво има по-нататък, дори в най-далечния край на цялата вселена.

Да видя безкрайността е като да сложиш две огледала едно срещу друго и можеш да видиш до където искаш да видиш и просто няма край. И там има много проявления на Тронната зала на Бог към всяка вселена, свързана към нея в безкрайността.

Тогава, в самото небе, като че ли имаше различни плоскости в небето. На всяко едно място имаше изявяване на Бог. Това беше като да има различни нива или равнища на слава и там има един Трон на Бог за всяко ниво.

Има само една ниво, на което е трона на Бог, но ако си на по-долно ниво и се приближаваш към Бог от там, ти все още виждаш Божия Трон, но Трона на Бога, който можете да видите и преживеете ще е от по-долното ниво. Това е същия Трон, но отразен, например, от седмо ниво на слава и ще видите Трона на Бог различно от мястото, от където аз го гледам. Аз осъзнах много ясно, че вярващите могат да достигнат до Трона на Бог и да видят различни части от Трона, от тези, които виждам аз.

Това беше нещото, което наистина ме удиви. Това е като да имаме много слоеве от стъкло в различни степени на прозрачност. Да предположим, че аз сложа светната крушка пред различните стъкла. Вие можете да я видите на различни нива, според различната прозрачност на стъклата. Ако бяхте на най-ниското ниво, все още ще можете да видите светещата крушка, но то няма да бъде само отражение, а по-скоро като холограма. На земята ще го видите като отражение. Но на небето, ако се приближите към Трона от ниско ниво, то е като да видите, че светлината е там, но да знаете, че просто е от друго ниво.

Понеже преминава през различни нива на слава и вие го виждате от най-ниското ниво, вие ще видите Трона на Бог различно. Хората могат да се доближат до Трона на тези различни нива или равнини.

В Детския рай също имат проявление на Божията Тронна зала, само че на различно ниво.

Тронната зала на Бог не е неподвижна. Тя не остава една и съща, както си представяте да виждате само славата на Бог и блясъка от нея през цялото време. По различно време в залата има различни неща. След преживяването ми да стоя с Исус на трона, ми беше позволено за стана и да видя всички тези неща.

Когато Илия каза: „Аз стоя в присъствието на Бога”, започнах да разбирам какво е имал предвид. Това означава да стоиш в присъствието на Бога и само да можеш да наблюдаваш всички дейности, които стават в небето. Дейността на небето е като в кошер. Различни неща идват пред Трона на Бог и също така неща биват изпращани от там. Когато хората на земята се покланят на Бога и пеят колко е велик нашия Бог и Исус, нашия Цар, Върховен Командир, има определен тип слава, която се отразява в Неговото царуване, Неговата власт и сила в царския смисъл и всяка има различни отблясъци. А ако хората пеят за Бог на любовта, бащинството на Бог, тогава Тронната зала има различна светлина, която блести и ти можеш да видиш меката топла любов да тече от Трона. Бог е този, който казва, че Е. И това, което Бог изявява към нас от Трона е това, което ние виждаме и казваме за Него на земята.

Когато Го познаете като Йехова Ире и Го наречете така, Той става Йехова Ире за вас. Когато Го наречете Йехова Шама, Той става Йехова Шама за вас и вие ще имате близостта на Неговата нежност. Когато Го наречете Йехова Циткену, Праведността на Бог започва да се проявява. С каквото и име да наречете Бог, Неговото проявление се променя според това. Аз бях удивен от това, през колко различни проявления на слава преминава Трона на Бог, според поклонението на Неговите хора. Ето защо, Той разкрива Своето име като АЗ СЪМ, Който СЪМ. Когато започнеш да прибавяш това, което ти си разбрал към АЗ СЪМ, Той започва да се изявява според това, защото Той е Алфа и Омега.

Каквото и име да избереш да говориш за Бог или да Му казваш според твоето откровение, Той е точно Този, защото то съдържа всичко от Алфа до Омега, което ти може да разбереш, дори отвъд това, което можеш да

видиш или помислиш. Откровение 4:11: „Достоен си да приемеш слава, почит и сила; защото Ти си създал всичко и за твоето удоволствие всичко е съществувало и е било създадено.“

Господ Исус се появи като Агнето на Бог. Това беше Тронната зала. Ние знаем, че Исус е във форма на прославен човек. Но ето, Той се появи различно в Откровение 5:6: „И видях посред престола и четирите живи същества, и посред старците, че стоеше Агне като заклано, което имаше седем рога и седем очи, които са седемте Божии Духа, разпратени по цялата земя.“ Забележете, че Исус представляваше нещо друго. Не представляваше само човек, седнал от дясната страна на Бога, но сега Той вършеше нещо различно за съдбата на народите и това беше пълно проявление, което беше като едно агне.

В Откровение 5:12 се описва поклонението на Агнето. Това, за което пеем, започва да се проявява на небето и славата на Господа започва да свети според великият АЗ СЪМ, Който СЪМ. Ние не Го променяме, защото Той не се променя, но това, което получаваме от Него, е според каквото виждаме и казваме за Бог. Не говорете за Бог от своя ограничен ум. Казвайте това, което Словото казва, че Е Той и Той ще бъде всичко, което Е за вас.

Понякога проявлението на славата на Бог беше толкова мощна в Тронната зала, че чувствах, че като че ли съм във огнена пещ и дори не можех да видя лицето на Бог. Слънцето постоянно има слънчеви избухвания и според учените, има 11 годишен цикъл, през който слънчевите петна се увеличават. Това е само малка картина на огнените неща, които постоянно заемат място пред Трона на Бог. Алелуя!

Някак си, това, което правим духовна на земята, носи някакво проявление от Трона на Бог. В небето, едно от най-заетите времена е, когато различни дейности се извършват от светиите на земята. Неделя не е много зает ден само на земята, когато много вярващи по целия свят се покланят на Бога. На Бог е угодно, когато на земята се извършват духовни дейности. Аз видях как нещата от земята идваха на небето. Тези неща бяха материали (субстанции) от хваление, молитви, жертви, даване, правилно отношение на нашите сърца, описано по-горе, които се вдигат към Бог в поклонение.

Но това не беше само в едната посока, но това беше трафик – лъчи от светлина идващи нагоре към небето и лъчи от светлина, слизащи надолу. Тези лъчи бяха субстанция, отиваща на небето, създаваща там дейност и ангелите донасяха тази субстанция пред Бог като истинска жертва пред Него. О, колко са велики нещата на Бог.

Едно от най-красивите неща, които Бог сподели с мен в Тронната зала бе, че Той ми даде да надникна в това, каква щеше да бъде работата ми на небето. Толкова е прекрасно, когато откриеш каква е Божията воля за теб на земята. Но е толкова славно това, че Бог не иска само да посещаваме Неговия Трон. Той иска Тронната зала да бъде наш дом. И аз започнах да осъзнавам, че Той казва, че ние не посещаваме Бог на небето веднъж и след това се връщаме на земята към нашите земни задължения и отговорности. Но Ефесяни 2:6 казва точно обратното: „ние сме били възкресени и сме седнали с Христос в небесни места“.

Най-прекрасното послание, което Бог ми даде, беше че небето е нашия дом сега. Ефесяни 2 е в минало свършено време. Не е „ние ще бъдем“, въпреки че нашите физически тела са на тази земя. Нашите духове могат всъщност да обитават там. Бог ми даде разбирането, че моя дух може да стои там, докато моето тяло може да бъде тук, на земята. От време на време нашит духове трябва да слизат на тази земя, за да изпълняват нашите земни отговорности, но ние се нуждаем да се върнем там.

Ние не посещаваме Бог в небето веднъж. Вместо това, трябва да бъде обратното. Това, което Бог има предвид е, че нашите духове могат да бъдат там. Властта, която имаме на тази земя е пропорционална на нашите духове в небесни места (Ефесяни 1:20-23). Тези началства и власти са демонични сили, които са се настанили в атмосферата на земята, за да блокират славата на Бог и да я спират да дойде при нас и за да пречат на нас да достигнем Неговата слава.

Нашите духове могат да бъдат издърпани от нашите души и тела, ако го позволим. Тогава, никога няма да можем да избягаме от гравитационната сила на закона на греха и смъртта. Обаче, нашите духове могат да се въздигнат високо над това. Причината, поради която Бог иска да се въздигнем високо е, че когато нашите духове са там горе, те могат да се борят с началствата, властите и нечистите духове. Тогава ние можем да въздействаме на трона на сатана. Много християни се бият с ниските рангове. Те просто се борят с врага. Но Бог иска да влезем във войната на победа, за да го надвием. Ако силният не е вързан, ние не можем да

спечелим добрите неща. Например, когато Исус изгони легиона с демони от човека, Той само проговори на главния от тях. Той не говореше с другите малки демони.

Много християни се борят с малките демони от най-нисш тип и все нямат победа в живота си, защото не са се възкачили до Трона. Колкото по-нависоко отиваме, толкова по-голяма става властта (Ефесяни 6:12-14). Единственият начин, по който могат да се победят тези мощни демони е да сме в небесни места (Ефесяни 3:9-10). Единственият начин да разклатим нациите по света е да разклатим демоничните сили, управляващи тези нации. Когато ние започнем да се въздигаме, демоничните сила започват да разпознават нашия авторитет в Бог, защото сега ние идваме от Тронната зала на Бог. Ето защо демоните познаваха достатъчно добре Павел, за да викат неговото име (Деяния 19:15).

Илия имаше такава власт на естествената земя, защото той винаги казваше: „Аз стоя в присъствието на Господа“. Ето защо той имаше такава власт над времето и естествените елементи, защото неговия дух не слизаше на земята. Някак си неговия дух се беше възнесъл. Това беше и причината да върви толкова близо с Бог. Днес Бог не иска само един Илия. Той иска всички да сме така. Иска Неговата църква да бъде в небесни места. Само когато сме в небесни места, ние получаваме небесни благословения. След това, от небесните места, нашите духове се спускат с небесните благословения и тези благословения работят в нашите физически тела на земята.

Не е правилно да се казва, че ако си толкова възвисен до небето, не ставаш за нищо на земята. Ние можем да бъдем така земно мислещи, че да не ставаме за небесна употреба. Бог не иска мечтатели, за които говори притчата. Докато не отидеш в небесни места, ти си един червей на тази земя, без изобщо да ѝ въздействаш по някакъв начин. Целта на това послание е: „Църква, сега Тронната зала би трябвало да бъде твой дом“.

Край.

Източник: www.divinerevelations.info

Превод: Йорданка Казанджиева